

51

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1966 r.

w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach resortu przemysłu spożywczego i skupu.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) przedsiębiorstw (zakładów) przemysłowych zgrupowanych w:
 - a) Centrali Przemysłu Mięsnego,
 - b) Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”,
 - c) Zjednoczeniu Przemysłu Cukierniczego,
 - d) Zjednoczeniu Przemysłu Krowniczego,
 - e) Zjednoczeniu Przemysłu Jajczarsko-Drobiarskiego,
 - f) Zjednoczeniu Przemysłu Olejarskiego,
 - g) Zjednoczeniu Przemysłu Owocowo-Warzywnego,
 - h) Zjednoczeniu Przemysłu Paszowego „Bacutil”,
 - i) Zjednoczeniu Przemysłu Piwowarskiego,
 - j) Zjednoczeniu Przemysłu Spirytusowego,
 - k) Zjednoczeniu Przemysłu Ziemniaczanego — zwanych dalej „przedsiębiorstwami”,
- 2) przedsiębiorstw (zakładów) obrotu (skupu) i tuczu zgrupowanych w:
 - a) Centrali Przemysłu Mięsnego,
 - b) Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” — zwanych dalej „przedsiębiorstwami obrotu”.

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78),

- 2) „procencie poprawy wyniku” — należy przez to rozumieć wskaźnik procentowy, wynikający ze stosunku kwoty ponadplanowej poprawy wyniku finansowego do planowanych kosztów własnych produkcji towarowej,
- 3) „kwocie ponadplanowej poprawy wyniku finansowego” — należy przez to rozumieć kwotę poprawy (przekroczenia) zaplanowanej w planie techniczno-ekonomicznym akumulacji bądź zysku (kwotę obniżenia zaplanowanej straty), osiągniętą ze sprzedaży produkcji towarowej bądź z produkcji wytworzonej, z uwzględnieniem wyników z działalności pozazakładowej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów po weryfikacji i dokonaniu ewentualnych korekt wyniku i kosztów,
- 4) „dyrektywnej rentowności” — należy przez to rozumieć ustalony przez jednostkę nadrzędną, wynikający z zadań narodowego planu gospodarczego, wskaźnik wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje planowany wynik finansowy z całokształtu działalności gospodarczej do planowanego kosztu własnego sprzedaży produkcji towarowej,
- 5) „planowanej rentowności” — należy przez to rozumieć wskaźnik wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje ustalony w planie techniczno-ekonomicznym wynik finansowy z całokształtu działalności gospodarczej do kosztu własnego sprzedaży produkcji towarowej,
- 6) „rzeczywistej rentowności” — należy przez to rozumieć wskaźnik wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje wynik bilansowy z całokształtu działalności go-

spodarczej do rzeczywistego kosztu własnego sprzedaży produkcji towarowej, po weryfikacji i po dokonaniu ewentualnych korekt wyniku i kosztów,

7) „funduszu płac” — należy przez to rozumieć osobowy fundusz płac planowany na dany rok.

§ 3. W przedsiębiorstwach przemysłowych zgrupowanych w:

- 1) Centrali Przemysłu Mięsnego,
- 2) Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”,
- 3) Zjednoczeniu Przemysłu Cukierniczego,
- 4) Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego,
- 5) Zjednoczeniu Przemysłu Olejarskiego,
- 6) Zjednoczeniu Przemysłu Piwowarskiego,
- 7) Zjednoczeniu Przemysłu Spirytusowego,
- 8) Zjednoczeniu Przemysłu Ziemniaczanego

— fundusz zakładowy składa się z części zasadniczej (zasadniczy fundusz zakładowy) i części dodatkowej (dodatkowy fundusz zakładowy), która może być utworzona jedynie w razie uzyskania przez przedsiębiorstwo prawa do tworzenia zasadniczego funduszu zakładowego.

§ 4. 1. Zasadniczy fundusz zakładowy przedsiębiorstwo tworzy w wysokości 3,5% funduszu płac w wypadku wykonania jednego z niżej wyznaczonych zadań z zakresu kosztów, przyjętych w planie techniczno-ekonomicznym, na poziomie zapewniającym osiągnięcie dyrektywnego wskaźnika rentowności:

- 1) nieprzekroczenie poziomu planowanych kosztów własnych produkcji na produkcji wykonanej,
- 2) nieprzekroczenie poziomu planowanych kosztów materiałów bezpośrednich na produkcji wykonanej.

2. Zadania wymienione w ust. 1 pkt 1 ustala się dla przedsiębiorstw zgrupowanych w:

- 1) Zjednoczeniu Przemysłu Cukierniczego,
- 2) Zjednoczeniu Przemysłu Olejarskiego,
- 3) Zjednoczeniu Przemysłu Piwowarskiego,
- 4) Zjednoczeniu Przemysłu Spirytusowego.

Zadania wymienione w ust. 1 pkt 2 ustala się dla przedsiębiorstw zgrupowanych w:

- 1) Centrali Przemysłu Mięsnego,
- 2) Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”,
- 3) Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego,
- 4) Zjednoczeniu Przemysłu Ziemniaczanego.

3. W wypadkach uzasadnionych Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Finansów może dokonać innego, niż podany w ust. 2, przydziału zadań wymienionych w ust. 1 dla poszczególnych zjednoczeń (centrali).

§ 5. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie w pełni zadania, o którym mowa w § 4, zasadniczy fundusz zakładowy ulega zmniejszeniu w sposób następujący:

- 1) za niewykonanie zadania w granicach do 0,5% zmniejsza się zasadniczy fundusz zakładowy o 0,2% funduszu płac za każde 0,1% niewykonania zadania,
- 2) za dalsze pogorszenie zadania w granicach od 0,5% do 1,0% zmniejsza się dodatkowo zasadniczy fundusz zakładowy o 0,5% funduszu płac za każde 0,1% pogorszenia.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo nie wykona zadania o więcej niż 1,0%, traci prawo do utworzenia zasadniczego funduszu zakładowego.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwo tworzy dodatkowy fundusz zakładowy w zależności od stopnia osiągnięcia procentu poprawy wyniku, przyjmując do obliczenia wysokości odpisów na ten fundusz stawki określone w tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Finansów określi branże, w których za podstawę obliczenia procentu poprawy wyniku przyjmie się

akumulację finansową z całokształtu działalności, a w których — zysk (stratę) z całokształtu działalności.

3. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może ustalić dla przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniach Przemysłu Cukrowniczego i Ziemniaczanego, że za podstawę obliczenia procentu poprawy wyniku przyjmie się akumulację (zysk bądź stratę) na produkcji wytworzonej, z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej oraz salda zysków i strat nadzwyczajnych.

§ 7. Przedsiębiorstwa zgrupowane w Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” tworzą dodatkowy fundusz zakładowy, jeżeli osiągną rzeczywistą rentowność wyższą od rentowności dyrektywnej. Wysokość dodatkowego funduszu zakładowego oblicza się według stawek podanych w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 8. 1. Jeżeli przedsiębiorstwa, o których mowa w § 7, zaplanują rentowność wyższą od rentowności dyrektywnej i osiągną ją, wówczas fundusz zakładowy, przypadający za osiągnięcie zaplanowanej poprawy dyrektywnej rentowności, oblicza się według stawek podanych w tabeli (załącznik nr 2 do rozporządzenia), zwiększonych o 30%.

2. W razie przekroczenia planowanej rentowności, o której mowa w ust. 1, fundusz zakładowy, przypadający za to przekroczenie, oblicza się według stawek podanych w tabeli (załącznik nr 2 do rozporządzenia).

§ 9. 1. Poprawa dyrektywnej rentowności w planie techniczno-ekonomicznym powinna być zgłoszona nie później niż do dnia 30 kwietnia danego roku; poprawa dyrektywnej rentowności przez przedsiębiorstwo powinna spowodować również polepszenie wyniku finansowego i odpowiednią poprawę akumulacji w skali Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” i Ministerstwa Przemysłu Spożywczego i Skupu.

2. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu do zgłoszenia Ministrowi Finansów w terminie do dnia 31 maja danego roku dodatkowego wyniku finansowego, jaki powstanie na skutek podwyższenia dyrektywnej rentowności przez jednostki, o których mowa w § 7.

§ 10. 1. W wypadkach uzasadnionych warunkami pracy bądź strukturą prawno-organizacyjną danego przemysłu Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Spożywczego i Cukrowniczego może wyrazić zgodę na tworzenie dodatkowego funduszu zakładowego na szczeblu zjednoczenia (centrali) zamiast w przedsiębiorstwie, w sposób oraz w myśl zasad podanych w § 6.

2. Podziału środków dodatkowego funduszu zakładowego tworzonego na szczeblu zjednoczenia (centrali) pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa dokonuje dyrektor zjednoczenia (centrali) po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia (centrali) na podstawie regulaminu uzgodnionego z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Spożywczego i Cukrowniczego.

§ 11. 1. W przedsiębiorstwach zgrupowanych w Zjednoczeniach Przemysłu: Jajczarsko-Drobiarskiego, Owocowo-Warzywnego i Paszowego „Bacutil” oraz w przedsiębiorstwach obrotu zgrupowanych w Centrali Przemysłu Mięsnego i Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” tworzy się fundusz zakładowy za wykonanie określonych dla nich szczegółowych zadań zapewniających i stymulujących osiągnięcie i poprawę wyników ekonomicznych.

2. Szczegółowe zadania, o których mowa w ust. 1, ustala dla przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu (centrali), na podstawie wytycznych otrzymanych od Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, dyrektor zjednoczenia (centrali) i przekazuje te zadania łącznie ze wskaźnikami dotyczącymi planu techniczno-ekonomicznego. Ilość zadań nie może być większa niż 5. Każde zadanie określone jest w punktach. Łączna suma punktów za wszystkie zadania wynosi 100.

3. Stawkę funduszu zakładowego za wykonanie zadań, o których mowa w ust. 2, wyrażoną w procencie funduszu płac:

- 1) dla Zjednoczeń Przemysłu: Jajczarsko-Drobiarskiego, Owocowo-Warzywnego i Paszowego „Bacutil” określa przeciętna wysokość odpisów na fundusz zakładowy w każdym z tych zjednoczeń, osiągniętych w latach 1963—1965, z tym że stawka ta nie może być niższa od 4% i wyższa od 6% funduszu płac; dyrektorzy zjednoczeń mogą te stawki różnicować w zależności od stopnia trudności wykonania zadań warunkujących utworzenie funduszu zakładowego, warunków pracy, rangi przedsiębiorstwa itp.,
- 2) dla przedsiębiorstw obrotu zgrupowanych w Centralach Przemysłu Mięsnego i Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” ustala się w wysokości 2% funduszu płac.

4. W razie niewykonania poszczególnych zadań, fundusz zakładowy ulega zmniejszeniu o procent wynikający ze stosunku, w jakim pozostaje ilość punktów zadań nie wykonanych do łącznej ilości punktów.

5. Niewykonanie wszystkich zadań powoduje utratę prawa do funduszu zakładowego.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwom, które wykazują się szczególnymi osiągnięciami w zakresie wzrostu produkcji eksportowej, uruchamiania produkcji nowych wyrobów, wydajnej poprawy jakości wyrobów, wzbogacenia asortymentu oraz przekroczenia określonych dla nich szczegółowych zadań, o których mowa w § 11, lub też przedsiębiorstwom, w których zajdzie konieczność neutralizowania skutków pogorszenia wyniku wywołanego przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa — może być przyznany fundusz zakładowy lub mogą być dodatkowo zwiększone odpisy na fundusz zakładowy.

2. Decyzje o przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy wydaje:

- 1) minister — w granicach kwoty równej 0,2% funduszu płac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem,
- 2) dyrektor zjednoczenia, na podstawie uchwały kolegium zjednoczenia powziętej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Spożywczego i Cukrowniczego — w granicach limitu określonego przez Ministra.

3. W wypadkach uzasadnionych specyfiką przemysłów, Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może przekazać dyrektorom zjednoczeń w pełni uprawnienia do podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 1, lub zatrzymać do swojej decyzji całkowitą kwotę przeznaczoną na cele wymienione w ust. 1.

4. Na cele, o których mowa w ust. 1, może być przeznaczona łącznie kwota nie większa niż 1,0% funduszu płac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

§ 13. W przedsiębiorstwach przemysłu mięsnego i zbożowo-młynarskiego prowadzących oprócz działalności przemysłowej działalność obrotu (skupu) i tuczu, fundusz zakładowy oblicza się tylko od wyników działalności przemysłowej; dla działalności obrotu (skupu) i tuczu fundusz zakładowy ustala się w trybie i w sposób określony dla przedsiębiorstw obrotu (§ 11).

§ 14. 1. Podstawę obliczeń funduszu zakładowego tworzy się zgodnie z art. 6 ustawy, ponadto zaś o:

- 1) skutki finansowe dodatnich i ujemnych różnic między planowanym a rzeczywistym wskaźnikiem:
 - zawartości oleju w nasionach oleistych, osnów tłuszczowych, jak również liczb kwasowych w olejach pochodzących z dostaw importowanych w przemyśle olejarskim,

— zawartości skrobi w ziemniakach w przemyśle ziemniaczanym,

— zawartości cukru w burakach cukrowych w przemyśle cukrowniczym,

- 2) skutki finansowe dodatnich i ujemnych zmian receptur na mieszkanki paszowe w przemyśle paszowym.

2. W przedsiębiorstwach planowo deficytowych koryguje się wyniki i koszty także wskaźnikiem zmiany sprzedaży wyrobów i usług w porównaniu do planu.

3. Korekta, o której mowa w ust. 2, może być dokonana za zgodą Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu w przedsiębiorstwach, w których ceny zbytu na niektóre wyroby i usługi zostały ustalone poniżej jednostkowego kosztu wytwarzania, jeżeli na te wyroby i usługi przedsiębiorstwa nie otrzymały dotacji przedmiotowych.

§ 15. 1. W przedsiębiorstwach przemysłu cukrowniczego fundusz zakładowy powiększa się z tytułu:

- 1) odstąpienia przez przedsiębiorstwo w ramach przerzutów buraków cukrowych na rzecz innego przedsiębiorstwa — w wysokości 3 zł za tonę odstąpionych buraków,
- 2) przebiegania cukru surowego i cukrów żółtych pochodzących z importu — w wysokości 20 zł za tonę cukru białego otrzymanego z przebiegania,
- 3) wyprodukowania cukru rafinowanego i cukru FG, odpowiadającego wymaganiom eksportowym — po 20 zł za tonę,
- 4) polepszenia jakości cukru białego kryształu zwykłego przy uzyskaniu zabarwienia:

poniżej 0,7° do 0,6°	Stammera	—	w wysokości	2 zł	za tonę,
„ 0,6° do 0,5°	„	„	„	4 zł	za tonę,
„ 0,5° do 0,4°	„	„	„	6 zł	za tonę,
„ 0,4°	„	„	„	8 zł	za tonę,
- 5) polepszenia jakości cukru surowego przeliczonego według Rdt — w wysokości 2 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej 94,0° Rdt do 94,5°, a w wysokości 5 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej 94,5° Rdt,
- 6) wyprodukowania mączek paszowych — w wysokości 100 zł za tonę mączki,
- 7) wyprodukowania suszu buraków i suszu cykorii odpowiadającego wymaganiom eksportowym — po 10 zł za tonę,
- 8) 50% zysku osiągniętego od zrealizowanych nie planowanych dodatkowych usług nieprzemysłowych oraz dodatkowej produkcji — pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia tych usług i produkcji przez Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego.

2. Fundusz zakładowy przedsiębiorstw, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza się w razie:

- 1) gorszej jakości cukru kryształu zwykłego przy uzyskaniu stopnia zabarwienia: powyżej 1,0° do 1,2° Stammera — o 2 zł za tonę, powyżej 1,2° Stammera — o 4 zł za tonę,
- 2) gorszej jakości cukru surowego, wyliczonej według Rdt: poniżej 93,5° — o 5 zł za każdą tonę cukru.

§ 16. Uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych określa zasady podziału między poszczególne komórki organizacyjne ruchu i zarządu przedsiębiorstwa tej części funduszu zakładowego, która zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy jest przeznaczona na nagrody dla pracowników.

§ 17. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczenia tych odpisów odpowiednie dane, wynikające z kwartalnych sprawozdań finansowych, a za podstawę rocznego odpisu — dane wykazane w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym po dokonaniu korekt, wymienionych w §§ 14 i 15. Za pod-

stawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się dane od początku roku do końca danego kwartału. W celu ustalenia kwot odpisów kwartalnych należy przy obliczaniu zasadniczego i dodatkowego funduszu zakładowego stosować analogiczną zasadę obliczeń jak przy dokonywaniu obliczeń rocznego funduszu zakładowego.

2. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego w danym okresie.

§ 18. 1. W razie gdy rzeczywisty fundusz zakładowy przedsiębiorstwa za dany rok jest niższy od utworzonego i wypłaconego zaliczkowo w poszczególnych kwartałach funduszu zakładowego, kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszy następnich lat aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego zostanie ujawnione, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej od rzeczywiście przysługującej.

§ 19. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody

i świadczenia dla pracowników kwotą nie przekraczającą 0,2% funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, wówczas kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, należy traktować jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego.

§ 20. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do działających według zasad rozrachunku gospodarczego zakładów przedsiębiorstw wielozakładowych, jeżeli ich zarządzenia księgowe pozwalają na ustalenie wyniku gospodarczego.

2. Kombinaty mogą, na mocy decyzji powziętej przez Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, tworzyć fundusz zakładowy w poszczególnych zakładach, jeżeli dla tych zakładów wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów.

§ 21. Upoważnia się Ministra Finansów do dokonywania na wniosek Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu zmian w zakwalifikowaniu przemysłów do poszczególnych metod obliczania funduszu zakładowego w stosunku do zakwalifikowania ustalonego w §§ 4, 6, 7, 10 i 11.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1966 r. (poz. 51).

TABELA STAWEK FUNDUSZU ZAKŁADOWEGO ZA PROCENTOWĄ POPRAWĘ WYNIKU

Za procentową poprawę wyniku	Stawka funduszu zakładowego, wyrażona w procencie funduszu płac za każdy jeden procent poprawy wyniku
do 2 procent	0,6
w granicach od 2,01 do 4 procent	0,4
powyżej 4 procent	0,2

Odpis na fundusz zakładowy należy liczyć w sposób składany, tj. oddzielnie dla każdego przedziału w tabeli. Wskaźniki ponadplanowej poprawy wyniku oblicza się z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku przy zastosowaniu ogólnie przyjętych zasad zaokrąglania.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1966 r. (poz. 51).

TABELA STAWEK FUNDUSZU ZAKŁADOWEGO ZA POPRAWĘ DYREKTYWNEGO WSKAŹNIKA RENTOWNOŚCI

Za poprawę dyrektywnego wskaźnika rentowności	Stawka funduszu zakładowego, wyrażona w procencie funduszu płac za każdy jeden punkt poprawy dyrektywnego wskaźnika rentowności
do 2 punktów	0,8
w granicach od 2,01 do 4 punktów	0,4
powyżej 4 punktów	0,2

Odpis na fundusz zakładowy należy liczyć w sposób składany, tj. oddzielnie dla każdego przedziału w tabeli; przez punkt rozumie się poprawę o jedność zadanego wskaźnika rentowności.

Wskaźniki rentowności oblicza się z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku przy stosowaniu ogólnie przyjętych zasad zaokrąglania.